

Sahnaz Sahin

DÜNYANIN ƏN KİÇİK KOMASI

Esse

Bu, haçansa çiy kərpicdən tikilmiş, indi artıq fiziki ömrünü başa vurmaqdə olan balaca və darısqal koma onun "evi"dir, burda o, öz uşağı ilə bərabər yaşayır, əlbəttə əgər buna yaşamaq deyə biləriksə... Yağış yağında su qapıdan içəri axır. Yadıma həvəslə oxuduğum, zənci qəhrəmanın həyatından bəhs edən "Tom dayının daxması" əsəri düşür... Valideynləri çoxdan dünyasını dəyişib. Əri yoxdu, heç bilmirəm bu uşağın atasını ər adlandırmış olarmı?..

O kəndə işləməyə gəlmışdı, sonra bu qadınla eləcə elçiliksiz- filansız, ağsaqqal və qarasaqqalsız evləndi, sonra da iş vaxtı başa çatanda onları tanrıının ümidiñə qoyub çıxıb getdi. Vəssalam, ondan indi bu oğlan qalib anasına hayan.

Eh, qadınlar, qadınlar... Siz həyatda ən yaxşı şeylərə layiqsiniz, amma bəzən əliniz yetmir, gücünüz çatmır buna. Gördüyünüz insanı tez ilahiləşdirmək, sizində bir heykəl yonmaq, özünüzdən ucada tutmaq kimi bir vərdişiniz sizi aldanışa sürükləyir. İnam yaxşı hissdir, gərəklidir, kaş ondan sui-istifadə edənlər olmasın.

Tez alışır, tez yanırsınız, tez kövrəlir, tez ovunursunuz. Belə vaxtda içi xıltla dolu birisi də başınıza sıgal çəksə başınızı sinəsinə söykəyib ürəyinizi boşalda bilərsiniz. Siz güclüsünüz, amma bunu hiss etmirsiniz. Təkliyi daşıməq sizin üçün çətindir, sizin daim yanaşı addımlaya biləcəyiniz bir kişiyyə ehtiyacınız var.

Bu cinsəl hissədən daha mükəmməl bir duygudur, daha vacib şərtidir qoşa həyatın. Amma gəlin etiraf edək ki, bəzən elə bu ehtiyac səhv anlaşılır və sizi uçuruma aparır. Aldanırsınız..

*...Ömrünün, gününün bu qərib vaxtı,
Gəlib qapısını döyəni yoxdu.
Ürəyinə girib, qəlbindən baxıb,
Bircə "can" söyləyib biləni yoxdu-
Cəhənnəm odundan keçir bu qadın...*

İndi də xəstədir, tez-tez müalicə olunmağa ehtiyacı olur. Yerdən Tanrıyacan bir övladından özgə kimsəsi yoxdu, o da ki, hələ çox uşaqdır. Məktəbə geyməyə paltarı, ayaqqabısı çatışdır, yaxşı ki, koronavirus pandemiyası ilə əlaqədar məktəblər bağlanır, dərslər imkan daxilində online keçilir. Yoxsa yemək dərdinin üstünə geymək dərdi də əlavə olunardı...

O gün xəbər tutdum ki, o koma da uçub, dərdinin üstünə bir dərd də gəlib... Xəstə olduğuna görə iş qabiliyyəti də çatışdır, maddi çətinliklərlə bağlı tez-tez əlaqədar təşkilatlara üz tutur, amma həmişə eyni cavabı verib yola salırlar.

Gedə bilməyəndə zəng edir, amma kimdi onun zənginə cavab verən!..

Mövlana söyləyirdi ki, əgər yer üzündə bir insan belə üşüyürse, sən isinmə haqqına sahib deyilsən. Bəs əgər acdırsal? Məncə burda "üşümək" ümumi məna daşıyır, deməli vəziyyət eynidir... Mənə zəng edir, açıram, heç olmasa sözlə də olsa ümid verməyə çalışıram, arada maddi köməklik göstərir, imkan daxilində ərzaq səbəti də göndərirəm. Amma bu bəs eləmir, ataların müdrikcəsinə söylədiyi sözə necə də yerinə düşür: "Qonşu payı ilə qarın doymaz." Mən də başqa hal əqli olan dost-tanışlarla da əlaqə yaradıb bir çarə axtarıram... Axtaran tapar deyiblər və ya tapan elə axtaranlardır...